

1
Oftte kom en Leere Andersen ind til os og talte med os om politik, han var een af de mest tiltalende kammerater, jeg har truffet, hans kone hed Jane og var lærinde, Leere Andersen var borte til Petra, men dengang meget mere skolet end Petra var nået at blive. Pille var nu seks år og vi ville prøve at få ham i skole, Leere Andersen fik ham som elev, men der var ikke gået mange uger, så kom han og sagde, at Pille var borte med af skolebænken 7 gange i hans time, vi måtte hellere vente til han var 7 år, han var ikke "skolemøden" endnu - Leere A. var formand for Røde Hjelpe i Odense, og havde derfor med flygtninge at gøre, vi var medlemmer, og engang jeg var til hovedbestyrelses møde i Klubben som 13 repræsentant, tog Peder og Pille med og opholdt sig hos Clara Hjørth-Noransen der bestyrede Røde Hjelpes kontor i Klubben, det var før hun blev gift med Arne Munk Petersen - Kort tid efter Munk's besøg af Arne Munk Petersen, han var på en tur for at tale på møder, og havde

2
hæs os, jeg husker ham specielt, da vi sad ved spisebordet og talte med ham, Aksel Harsen og Arne Munk Petersen var de to mest kendte kommunister, Aksel Harsen var Odense-amer, vi kendte ham bedre, men Arne Munk P. var mere tiltalende i sit væsen og meget kundskabrig; vi benyttede lejligheden til at spørge ham ud om de bekendte spørgsmål, der var i tiden, og han forklarede og fortalte os, om han kunne også blive ligesom Miksa og Taus, hvad man i dag bedre forstår, jeg er heller ikke formand, Thede Ahl d. Tølgave. Det gik et meget stærkt indtryk på os, da Arne Munk Petersen forsvandt, og da Processoren kom i 1937 var vi rystede over begivenhederne og senere brøge for at Arne Munk Petersen på en eller anden måde var blevet blandet ind i noget, der havde medført hans forsvinden. I lange tider håbede vi på, at han deltog i den opbrakte borgerkrig, men da den var endt, var der stadig ingen efterretning, så årtier gik uden opklaring, i år er der så da forholdene i landet er mere åbne, kommet

være frem i pressen, og det lyder mest sand-
synligt, at han i 1937 forlod Norge sammen
den grænsen mod vest, til Polen, og på sin
ferder der eller længere vest på den måde
tidt.

Vi havde også en anden Pæren Andersen
som vi kaldte ved fulde Navn Albert Andersen
for at kende forskel, han var bleg, meget blest
men bromisk arbejdslos, og det var kendetegn for
han var et elskeligt menneske, der var gift
med en lille bukket, rundhovedet og mørkhåret
kvinde, Marie, og de havde en lille Pige -
men naturen havde ikke været god ved Albert, han
var lille, med et altid fedt sort hår, en glim-
rende ansigtshud og absolut ikke nogen
skønne ansigtstræk, og skolebørn kan også
sommertider være ubehjertige og når han
så tillige var kommunist. - De stiftede sig
igennem strenge Tider, og af de 40, vi var,
fordi vi frem til 7 par, der var gang om ugen
harde Albert som middagsgæst, og han var
ikke nogen kedelig gæst, og foruden hvad
han kunne finde på at fortælle, havde han

4
allid sin korte mappe med, hvor der både
var penge til salg, og en eller anden bog
han var ved at studere. Marie fik vistnok
maden et sted, hvor hun hjalp til med lidt
kushjælp. -

Erindringer – Ørstedsgade

Ofte kom en lærer Andersen ind til os og talte med os om politik, han var en af de mest tiltalende kammerater jeg har truffet, hans kone hed Jane og var lærerinde; Lærer Andersen var bror til Petra, men dengang meget mere skolet en Petra var nået at blive. Pelle var nu seks år og vi ville prøve at få ham i skole, lærer Andersen fik ham som elev, men der var ikke gået mange uger, så kom han og sagde, at Pelle var rutsjet ned af skolebænken 7 gange i hans time. Vi måtte hellere vente til han var syv år, han var ikke "skolemoden" endnu.

Lærer A. var formand for Røde Hjælp i Odense, og havde med flygtninge at gøre, vi var medlemmer og engang jeg var til hovedbestyrelsesmøde i Kbhn. som afd. 13 repræsentant, tog Peder og Pelle med og opholdt sig hos Elna Hjorth Lorensen, der bestyrede Røde Hjælps kontor i Kbhn., det var før hun blev gift med Arne Munk Petersen. Kort tid efter havde vi besøg af Arne Munk Petersen, han var på en turne for at tale på møder, og boede hos os. Jeg husker ham specielt, da vi sad ved spisebordet og talte med ham. Aksel Larsen og Arne Munk Petersen var de to mest kendte kommunister. Aksel Larsen var odenseaner, vi kendte ham bedre, men Arne Munk P. var mere tiltalende i sit væsen og meget kundskabsrig; vi benyttede lejligheden til at spørge ham ud om de brændende spørgsmål, der var i tiden, og han forklarede og fortalte løs, men kunne også blive ligesom tilknappet og tavs, hvad man i dag bedre forstår: jeg så hellere ham som formand, trods Aksel Larsens talegaver.

Det gjorde meget stærkt indtryk på os, da Arne Munk Petersen forsvandt, og da processerne kom i 1937 var vi rystede over begivenhederne og senere bange for at Arne Munk Petersen på en eller anden måde var blevet blandet ind i noget, der havde medført hans forsvinden.

I lange tider håbede vi på, at han deltog i den spanske borgerkrig, men da den var endt, var der stadig ingen efterretning, så årtier gik uden opklaring.

I år er der så, da forholdene i Sovjet er mere åbne, kommet mere frem i pressen, og det lyder mest sandsynligt, at han i 1937 forlod Sovjet Unionen over grænsen mod vest, til Polen, og på sin færd der eller længere vest på har mødt døden.

Vi havde også en anden lærer Andersen som vi kaldte ved fulde navn Albert Andersen for at kende forskel. Han var klog, meget belæst, men kronisk arbejdsløs, og det var synd, for han var et elskeligt menneske, der var gift med en lille buttet, rundhovedet og mørkhåret kvinde, Marie, og de havde

en lille pige. Men naturen havde ikke været god ved Albert, han var lille, med et altid fedtet sort hår, en glinsende ansigtshud og absolut ikke nogen skønne ansigtstræk, og skolebørn kan også sommetider være ubarmhjertige, og når han så tillige var kommunist. De sultede sig igennem strenge tider, og af de 40, vi var, fandt vi frem til 7 par, der engang om ugen havde Albert som middagsgæst, og han var ikke nogen kedelig gæst, og foruden hvad han kunne finde på at fortælle, havde han altid sin sorte mappe med, hvor der både var pjecer til salg, og en eller anden bog han var ved at studere. Marie fik vistnok maden et sted, hvor hun hjalp til med lidt hushjælp.